

[Skatteministeren]

Men jeg vil gerne signalere til de mennesker, der har investeret i denne ordning – som fru Merethe Due Jensen sagde, er der mennesker, som har opsagt et fast job og har troet på, at det var en god idé, og kastet sig ud i arbejdet – at Folketinget vil tage hensyn til dem. Det mener jeg er et hensyn, som også Venstre og De Konservative bør tage, så vi ikke pludselig hiver tæppet væk under de dispositioner, der er truffet. Det var det ene svar.

Det andet svar er til hr. Flemming Hansen, der siger, at han ikke kan forstå, at der er større ulighed med et fradrag på toppen, end der er med et tilskud. Jeg har for pædagogikkens skyld siddet med min lommeregner og foretaget et lille regnestykke.

Hvis vi nu forestiller os en virksomhed, som tager 135 kr. i timen alt inklusive, og vi har et tilskud på 65 kr., så bliver egenbetalingen for alle 70 kr., uafhængigt af om man har høj indkomst eller man har lav indkomst.

Hvis vi i stedet for ser på den ordning, som Venstre og De Konservative foreslår, nemlig 135 kr. i timen, en pensionist, der betaler 44 pct. i skat på toppen af indkomsten, altså under 130.000 kr. i en gennemsnitskommune, så bliver egenbetalingen 76 kr. for den pensionist, altså en rabat på 59 kr.

Hvis vi tager en person, der har over de ca. 250.000 kr. og har den højeste skatteprocent, stadig væk i en gennemsnitskommune med en skatteprocent på 65, ja, så får man et tilskud på 88 kr. og en egenbetaling på 47 kr.

Det er en lille illustration af, at der rent faktisk er betydelig forskel på, om man vælger den metode, som er skitseret i beslutningsforslaget, eller man vælger den metode, som regeringen har anvendt.

Så spørger hr. Flemming Hansen, om vi ikke kunne løse det, hvis alle havde en trækprocent på 50. Dertil må jeg sige, at alle jo ikke har en trækprocent på 50, og det er jo noget af det, der gør, at denne ordning er god i forhold til det sædvanlige system, hvor man ville kalde det et ligningsmæssigt fradrag, for man må huske, at der er jo sket det i denne sammenhæng ulykkelige for Venstre og De Konservative, at vi har fået en ny regering, som via en skattereform har nedsat skatteprocenterne, så at vi frem til 1998 kommer helt ned på 38 procent.

Det vil sige, at det formentlig vil være helt ubrugeligt for de fleste, fordi tilskuddet ville

blive alt for lille, hvis vi stoppede det ned i skattesystemet på sædvanlig vis. De 59 kr., som man ville komme ned på i 1994, ville falde til 51 kr., når skatteprocenten kommer ned på 38. Derfor er også det en god argumentation og begrundelse for, at det, regeringen har gennemført, er det bedste, og hvis nu Venstre og De Konservative gav det en chance og gik ud og også sagde lidt pænt om det i stedet for at sige det forkerte om det, var det måske et bidrag til, at folk havde større tillid til, at ordningen vil fortsætte, i stedet for at skabe usikkerhed om dens fremtid.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil tillade mig at stille skatteministeren et lille uddybende spørgsmål mere på baggrund af skatteministerens forklaring her. Jeg forstår da godt, at skatteministeren har et ønske om, at vi alle sammen ser tiden an og lader modellen køre, så den kan vise, hvad den duer til. Det er i orden, det skal vi nok, for vi har ikke flertal til noget andet, og når skatteministeren siger, at der er mange interesserede allerede, så er det da også rigtigt. I hvert fald er der mange, der er interesseret i at udføre arbejdet. Der er knap så mange mennesker, der er interesseret i at få arbejde udført, for ikke at sige at der er meget få, der er interesseret i at få arbejde udført.

Men det, man ikke kan lade være med at tænke over, er: Hvad er regeringens succeskriterium for denne model? Jeg vil gerne spørge direkte: Hvordan vil regeringen sikre sig mod, at det arbejde, der bliver udført efter regeringens ordning, ikke er den type arbejde, som er beskrevet i Mandag Morgens netværksmodel, hvor man træffer aftale med nogle mennesker, man kender, om diverse ordninger, og så klarer det på den måde, at man får betalt nogle fiktive udgifter, for at sige det mildt, og så bare får pengene ud af statskassen i stedet for.

Jeg vil derfor gerne spørge skatteministeren, hvordan regeringen vil sikre sig mod det, for det kan vel ikke være den slags aftaler, man gerne vil have frem, og sådan ser det ud som om ordningen sagtens kan bruges, som den er i dag.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg bliver desværre nødt til at indrømme